

[Finansministeren.]

er jo bl. a. at skære en hel del af disse individuelle fradrag eller gruppefradrag væk og så lave en rationalisering, og det forstod jeg også at hr. Alfred Bøgh var helt klar over; der er altså ikke nogen forskel i selve den tekniske opfattelse af problemet, men kun i det reelle, om vi skal gennemføre forhøjelsen politisk nu, eller vi ikke skal, og vi mener altså, at det skal ske nu.

Så var der endelig det, hr. Poul Schlüter sagde: han forstod ikke, at det kunne være usagligt at sætte hustrufradraget op, når finansministeren selv sagde, at det var rimeligt med en forhøjelse. Ja, jeg har sagt, at hvis vi fortsat skulle have et hustrufradrag i vores skattelovgivning, var en forhøjelse yderst rimelig og påkrævet, men når vi formentlig ikke skal bevare et hustrufradrag, idet vi skal over på den selvstændige beskatning, kan jeg ikke se, at det er saglig rigtigt at forhøje det nu. Jeg kan heller ikke indse, at man, fordi man har en 2¼ pct.s regel for nybyggede parcelhuse — og det ligger i boligforliget — absolut skal videreføre denne regel, som alle ved er forkert — pivende forkert, for den er med til at føre grundpriserne derop, hvor de stiger mod himlen nu — at man så skal videreføre denne regel til også at gælde ejerlejligheder. Det kan jeg ikke se er rigtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 112 stemmer mod 10; 25 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 95 stemmer mod 54.

§ 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.

Mødet udsat kl. 12³¹.

Mødet genoptaget kl. 14.

Man gik til dagsordenens punkt 3, som var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om hunde.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 53) findes i tidenden sp. 312).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *Niels Ravn*:

Til § 1.

Paragraffen formuleres således:

„§ 1.

I lov om hunde, jfr. lovbekendtgørelse nr. 232 af 23. juni 1962, indsættes i § 2, stk. 4, som nyt 1. punktum:

„For så vidt angår dele af de i § 2, stk. 2, nævnte kommuner, som ikke er bymæssigt bebyggede, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at bestemmelserne i stk. 3 kommer til anvendelse.“

1. og 2. punktum bliver herefter 2. og 3. punktum.“

Bemærkninger.

Ændringsforslaget går ud på at sikre de kommuner, der ved sammenlægning har opnået „Marstalstatus“, mulighed for at fastsætte hundeafgiftens størrelse efter de regler, der gælder for sognekommuner. Forslaget tager tilsvarende sigte på de udviklingskommuner, hvor der ikke har fundet en sammenlægning sted.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.